

शिव महिम्न स्तोत्र

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।
 अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन् ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥11॥

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयो – रतद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
 स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥12॥

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवत – स्तव ब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।
 मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः पुनामीत्यर्थेऽस्मिन् पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता ॥13॥

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत् त्रयीवस्तुव्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु ।
 अभव्यानामस्मिन् वरद रमणीयामरमणीं विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैकै जडधियः ॥14॥

किमीहः किंकाय स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं माधारो धाता सृजति किमुपादान इति च ।
 अतवैश्वर्यं त्वय्यनवसरदुःस्तो हतधियः कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगतः ॥15॥

अजन्मानो लोकाः किमवयववन्तोऽपि जगता – मधिष्ठातारं किं भवविधिरनाहत्य भवति ।
 अनीशो वा कुर्याद् भुवनजनने कः परिकरो यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशरत इमे ॥16॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।
 रुचीनां वैचित्र्याहजुकुटिलनानापथजुषां णामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥17॥

महोक्षः खट्वांगं परशुरजिनं भस्म फणिनः कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम् ।
 सुरास्तां तामृधिं दधति च भवद्भ्रूणहितां न हि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥18॥

ध्रुवं कश्चित् सर्वं सकलमपरस्त्वध्रुवमिदं परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
 समस्ते ऽप्येतस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मित इव स्तुवंजिहेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥19॥

तवैश्वर्यं यत्नाद् यदुपरि विरिंचो हरिरथः परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्धवपुषः ।
 ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरुगृणद्भ्यां गिरिश यत् स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥10॥

अयत्नादापाद्य त्रिभुवनमवैरव्यतिकरं दशास्यो यद् बाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् ।
 शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भोरुहबलेः स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम् ॥11॥

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं बलात् कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
 अलभ्या पातालेऽप्यलसचलितांगुष्ठशिरसि प्रतिष्ठा त्वय्यासीद् ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥12॥

यदद्विं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सती – मधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः ।
 न तच्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्चरणयो – न कस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥13॥

काण्डब्रह्माण्डक्षयचकितदेवासुरकृपा – विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयनविषं संहतवतः ।
 स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभंगव्यसनिनः ॥14॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।
 स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत् स्मरः स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥15॥

मही पादाघाताद् व्रजति सहसा संशयपदं पदं विष्णोभ्राम्यद्भुजपरिघरुणग्रहगणम् ।
 मुहुर्दौर्दोःस्थं यात्यनिभृतजटाताडिततटा जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥16॥

वियद्व्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
 जगद् द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि – त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥17॥

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरग्रेन्द्रो धनुरथो रथांगे चन्द्रार्कौ रथचरणपाणिः शर इति ।
 दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि – विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥18॥

हरिस्ते साहस्रं कमलबलिमाधाय पदयो – यदिकोने तस्मिन् निजमुदहरन्नेत्रकमलम् ।
 गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥19॥

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
 अतस्त्वां सम्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसु जनः ॥20॥

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरथीशस्तनुभृता – मृषीणामार्त्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः ।
 क्रतुश्रेष्ठस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखाः ॥21॥

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं गतं रोहिन्द्रतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
 धनुष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥22॥

स्वलावण्याशंसाधृतधनुषमहाय तृणवत् पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
 यदि स्त्रैण देवी यमनिरतदेहाधर्घटना – दवैति त्वामद्धा बत वरद मुग्धा युवतयः ॥23॥

श्मशानेष्वक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचरा – श्विताभस्मलेपः स्त्रगपि नृकरोटीपरिकरः ।
 अमंगलल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मंगलमसि ॥24॥

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायान्तमरुतः प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्संगितदृशः ।
 यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्यामृतमये दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत् किल भवान् ॥25॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह – स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च ।
 परिच्छिन्नमेवं त्वयि परिणता बिभ्रतु गिरं न विद्वस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥26॥

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा – नकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत् तीर्णविकृति ।
 तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरवरुन्धानमणुभिः समस्तं व्यस्तं त्वं शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥27॥

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहां – स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम् ।
 अमुष्मिन् प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि प्रियायास्मै धाम्ने प्रविहितनमस्योऽस्मि भवते ॥28॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।
 नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो नमः सर्वस्मै ते तदिदमिति शर्वाय च नमः ॥29॥

बहुलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमो नमः प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
 जनसुखकृते सत्त्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥30॥

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं क्व च तव गुणसीमोल्लंघिनी शश्वदद्विः ।
 इति चकितममन्दीकृत्य मां भक्तिराधाद् वरद चरणयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥31॥

असितगिरिसमं स्यात् कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रमुर्वी ।
 लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥32॥

असुरसुरमुनीन्द्रैरर्चितस्येन्दुमौले – ग्रथितगुणमहिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्य ।
 सकलगणवरिष्ठः पुष्पदन्ताभिधानो रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतच्चकार ॥33॥

अहरहरनवद्यं धूर्जटः स्तोत्रमेतत् पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान् यः ।
 स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथात्र प्रचुरतरथनायुः पुत्रवान् कीर्तिमांश्च ॥34॥

महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः । अघोरान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥35॥

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागादिकाः क्रियाः । महिम्नः स्तवपाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशम् ॥36॥

कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः शिशुशशिधरमौलेर्देवदेवस्य दासः ।
 स खलु निजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात् स्तवनमिदमकार्षीद् दिव्यदिव्यं महिम्नः ॥37॥

सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं पठति यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेताः ।
 व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः स्तूयमानः स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणितम् ॥38॥

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं पुण्यं गन्धर्वभाषितम् । अनौपम्यं मनोहारि शिवमीश्वरवर्णनम् ॥39॥

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः । अर्पिता तेन देवेशः प्रीयतां मे सदाशिवः ॥40॥

तव तत्त्वं न जानामि कीदृशोऽसि महेश्वर । यादृशोसि महादेव तादृशाय नमो नमः ॥41॥

एककालं द्विकालं वा त्रिकालं यः पठेन्नरः । सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥42॥

श्रीपुष्पदन्तमुखपंकजनिर्गतेन स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
 कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन सुप्रीणितो भवति भूतपतिमहेशः ॥43॥

॥ इति गन्धर्वराजपुष्पदन्तकृतं शिवमहिम्नः स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

HARI OM DHARMIK PUJA VIDHI KENDRA

योगेशशास्त्री ढवळे (गुरुजी) : 95944 28749 | निलेशशास्त्री ढवळे (गुरुजी) : 86524 02078

SANPADA OFFICE

GOVANDI OFFICE

Office No.8, 1st Flr, Shiva Triveni Galleria CHS.,
Plot No. 13, Sector 8, Sanpada, Navi MumbaiShri Swayambhu Hanuman Mandir, Deonar
Mahanagarपालिका Vasahat, Govandi, Mumbai.